

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 911/2022
03.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Драгане Бољевић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде - Високи савет судства - Привредни суд у Пожаревцу, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Пожаревцу, ради новчаног обештећења због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 141/21 од 12.05.2021. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 141/21 од 12.05.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 141/21 од 12.05.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Пожаревцу Прр 341/20 од 23.02.2021. године одбачена је као неблагоприятна тужба тужиоца од 16.06.2020. године.

Решењем Вишег суда у Пожаревцу Гжрр 141/21 од 12.05.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Пожаревцу Прр 341/20 од 23.02.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је, на основу члана 403. став 2. тачка 3, члана 404. став 1. и члана 441. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом спору, по оцени Врховног касационог суда, нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене правноснажне одлуке донете у истим или битно истоветним чињеничноправним споровима које оправдавају одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе.

По становишту ревизијског суда, не постоји ни потреба за новим тумачењем права - утицаја Уредбе Владе Републике Србије о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године („Службени гласник Републике Србије“ број 38/20) на ток преклузивног рока за подношење тужбе ради новчаног обештећења прописаног чланом 26. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник Републике Србије“ број 40/15) и начина његовог рачунања по ступању на снагу Закона о важењу Уредаба које је Влада уз супотпис председника републике донела за време ванредног стања и које је Народна Скупштина потврдила („Службени гласник Републике Србије“ број 65/20).

Нижестепени судови су, оцењујући благовременост тужбе поднете 16.06.2020. године, правилно тумачили и применили релевантне одредбе пошто су утврдили: да је рок за подношење тужбе почео да тече 19.04.2019. године (члан 22. став 2. и члан 26. став 1. Закона о заштити права на суђење у разумном року); да је рок од годину дана истицао 21.04.2020. године (члан 103. став 3. и 4. ЗПП); да је рок престао да тече 15.03.2020. године (члан 1. Уредбе о роковима у судским поступцима за време ванредног стања проглашеног 15.03.2020. године); да је рок поново почео да тече 07.05.2020. године - од првог дана по укидању ванредног стања (члан 1. Одлуке о укидању ванредног стања од 06.05.2020. године) и да је временски период од 38 дана, преостао за подношење тужбе од дана проглашења ванредног стања до дана истицања законског рока, рачунајући од 07.05.2020. године истекао 15.06.2020. године (члан 103. став 3. и 4. ЗПП), односно пре подношења тужбе суду.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Побијано другостепено решење донето је у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП. Према члану 479. став 6. тог закона, против одлуке другостепеног суда (у поступку у спору мале вредности) ревизија није дозвољена. У том поступку не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП, на коју се ревидент позива, нити је у конкретном случају остварена процесна ситуација предвиђена том одредбом. У овом спору нема места примени ни члана 441. ЗПП јер се не ради о спору о заснивању, постојању или престанку радног односа.

Сходно изложеном, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић